

**ODVJETNIČKO DRUŠTVO
KAČIĆ & BRBORA**

Ulica Ivana Banjavčića 5
10 000 ZAGREB
TEL: (01) 46 35 500
FAX: (01) 46 35 589

Na broj: St-1035/2025

**VISOKOM TRGOVAČKOM SUDU REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB**

putem

**TRGOVAČKOG SUDA U ZAGREBU
ZAGREB**

**PREDSTEČAJNI DUŽNIK: BRODOGRAĐEVNA INDUSTRIJA SPLIT,
dioničko društvo, Ulica Velimira Škorpika 11, Zagreb
OIB: 18556905592**

**PREDSTEČAJNI VJEROVNIK: STAR CLIPPERS LTD.,
Victoria Avenue, Nassau, Bahami, OIB: 64949191302,
koje zastupaju odvjetnici iz Odvjetničkog društva
Kačić & Brbora, Zagreb, Ulica Ivana Banjavčića 5**

ŽALBA

**predstečajnog vjerovnika protiv
rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu
poslovni broj St-1035/2025 od 24. listopada 2025. godine
u dijelu u kojem je predstečajni vjerovnik upućen u parnicu
(točke II.1. rednog broja 77. rješenja)**

Punomoć u spisu

1. Rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: St-1035/2025 od 24. listopada 2025. godine Sud je utvrdio koje od prijavljenih tražbina smatra utvrđenim i osporenim tražbinama, te je odlučio o upućivanju u parnicu.

Točkom II. 1. navedenog Rješenja utvrđeno je kako je dužnik osporio tražbine za koje navodno ne postoji ovršna isprava te je u tablici pod točkom 77. naveden vjerovnik, s prijavljenom tražbinom u iznosu od 7.452.142,78 EUR. Ujedno je točkom II. navedenog rješenja prvostupanjski Sud uputio vjerovnika na parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine odnosno na nastavak već pokrenute parnice ukoliko je ista o toj tražbini u

tijeku, u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma odnosno u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka.

2. Pobijano rješenje nije osnovano na zakonu.

Protiv navedenog rješenja Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj St-1035/2025 od 24. listopada 2025. godine u dijelu u kojem je vjerovnik upućen u parnicu (i to točke II.1. rednog broja 77. rješenja), vjerovnik izjavljuje žalbu zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava te bitnih povreda odredaba predstečajnog postupka Stečajnog zakona i parničnog Zakona o parničnom postupku („ZPP“), iz razloga kako slijede:

3. U točki 23. obrazloženja pobijanog rješenja prvostupanjski Sud je utvrdio kako „je rješenjem TS Zagreb R1- 209/24 od 2.5.2025. priznat pravorijek strane arbitražne odluke“, no navedeno rješenje o priznanju arbitražnog pravorijeka nije pravomoćno.

Nadalje, točkom 24. obrazloženja prvostupanjski Sud je utvrdio kako „ovrhu strane arbitražne odluke moguće odrediti i provesti tek nakon pravomoćnosti rješenja o priznanju strane arbitražne odluke, kako i činjenicu da vjerovnik STAR CLIPPERS LTD nema pravomoćno rješenje o priznanju strane arbitražne odluke, kako je to obrazloženo u točkama 19-20. obrazloženja, sud je utvrdio kako vjerovnik ne raspolaže ovršnom ispravom.“

Stoga je prvostupanjski Sud pobijanim rješenjem uputio vjerovnika čija je tražbina utvrđena pravomoćnim arbitražnim pravorijekom u parnicu „radi radi utvrđivanja osporene tražbine“.

Takav stav prvostupanjskog Suda je pogrešan, promašen i neosnovan u cijelosti.

4. Republika Hrvatska potpisnica je Konvencija o priznanju i izvršenju stranih arbitražnih odluka (Newyorška konvencija iz 1958.)

Vjerovnik je poštujući pravni poredak Republike Hrvatske pokrenuo izvanparnični postupak radi priznanja i izvršenja arbitražne odluke, i to Konačnog arbitražnog pravorijeka od 15. veljače 2021. godine te Dodataka končanom arbitražnom pravorijeku od 26. veljače 2021. godine, još 26. ožujka 2021. godine (u daljem tekstu: „Arbitražni pravorijek“).

Postupak se vodi pred Trgovačkim sudu u Zagrebu.

Nakon više od 4 godine postupka koji su posljedica dužnikovih radnji usmjerenih isključivo na odugovlačenje postupka, brojnih promašenih i potpuno neosnovanih prigovora, otvaranja predstečajnog te stečajnog postupka, obustave istih, Trgovački sud u Zagrebu donio je rješenje poslovni broj: R1-209/2024 od 2. svibnja 2025. godine kojim je odredio priznanje stranog Arbitražnog pravorijeka.

Navedenim rješenjem Trgovački sud u Zagrebu je utvrdio kako su ispunjene sve pretpostavke propisane Zakonom o arbitraži i Konvencijom o priznanju i izvršenju stranih arbitražnih odluka te je priznao Arbitražni pravorijek u Republici Hrvatskoj.

Dakle, nesporno je kako je, predmet arbitražnog spora arbitrabilan prema zakonima Republike Hrvatske, priznanje i ovrha pravorijeka nisu suprotnosti s javnim poretkom Republike Hrvatske, te ne postoje razlozi iz članka 36. stavka 2. točke 1. Zakona o arbitraži te je pravorijek obvezan za stranke.

Dokaz: Rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. R1-209/2024 od 2. svibnja 2025. godine (**prilog 1**)

Prema uobičajenoj praksi, a isključivo s ciljem daljnjeg odugovlačenja postupka, dužnik je i protiv navedenog Rješenja izjavio žalbu, koja je neosnovana u cijelosti, te je u tijeku žalbeni postupak.

5. Iz obrazloženja pobijanog rješenja proizlazi kako prvostupanjski Sud nije izvršio uvid u spis Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: R1-209/2024 (ranije R1-73/2021) kako je to učinio za sličnu tražbinu vjerovnika LMG MARIN AS (točka 18. obrazloženja).

Stoga prvostupanjski Sud nije u cijelosti utvrdio činjenično stanje.

U navedenom postupku Trgovačkog suda u Zagrebu poslovni broj: R1-209/2024 (ranije R1-73/2021) utvrđeno je kako je dužnik podnio tužbu za poništaj arbitražnog pravorijeka, koja je pravomoćno odbijena presudom Žalbenog suda u Haagu od 13. rujna 2022., te da je Presuda Žalbenog suda u Haagu od 13. rujna 2022., potvrđena presudom Vrhovnog (Kasacijskog) suda Nizozemske, 22/04659 od 19. siječnja 2024. godine.

Dokaz: presuda Žalbenog suda u Haagu od 13. rujna 2022. (**prilog 2**)
presuda Vrhovnog (Kasacijskog) suda Nizozemske, 22/04659 od 19. siječnja 2024. (**prilog 3**)

Dakle, svi dužnikovi prigovori koji su izneseni u postupku priznanja Arbitražne odluke već su otklonjeni od strane redovnih sudova Nizozemske u postupku poništaja predmetnog arbitražnog pravorijeka kojeg je neuspješno vodio dužnik.

Naime, dužnik u postupku priznanja Arbitražnog pravorijeka ne iznosi nikakve nove navodne prigovore već samo ponavlja iste prigovore koji su višestruko otklonjeni kao promašeni i neosnovani u cijelosti.

6. Zakonom o arbitraži propisano je kako „Pravorijek arbitražnog suda ima prema strankama snagu pravomoćne sudske presude, osim ako su se stranke izričito sporazumjele da se pravorijek može pobijati pred arbitražnim sudom višeg stupnja.“ Nadalje, Ovršnim zakonom je propisano kako „Sudska odluka kojom je naloženo ispunjenje tražbine na neko

davanje ili činjenje ovršna je ako je postala pravomoćna i ako je protekao rok za dobrovoljno ispunjenje“.

Imajući u vidu kako je tužba za poništaj Arbitražnog pravorijeka pravomoćno odbijena presudom Žalbenog suda u Haagu od 13. rujna 2022., a koja pak presuda je potvrđena presudom Vrhovnog (Kasacijskog) suda Nizozemske, 22/04659 od 19. siječnja 2024. godine, jasno je kako je Arbitražni pravorijek, na kojem se temelji tražbina vjerovnika, više ne može pobijati pred arbitražnim sudom višeg stupnja (odnosno odluka suda višeg stupnja je već donesena), te je takva odluka pravomoćna. Nesporno je i kako dužnik nije ispunio tražbinu određenu navedenim Arbitražnim pravorijekom vjerovniku.

Napominje se kako je rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu posl.br. R1-209/2024 od 2. svibnja 2025. godine Arbitražni pravorijek priznat u Republici Hrvatskoj, odnosno utvrđeno je kako su ispunjene pretpostavke predviđene Zakonom o arbitraži te Konvencijom o priznanju i izvršenju stranih arbitražnih odluka (Newyorška konvencija iz 1958.) radi priznanja strog arbitražnog pravorijeka u Republici Hrvatskoj.

Međutim, ništa od navedenog prvostupanjski Sud nije cijenio, već je omogućio dužniku da postupa prema ustaljenoj praksi odugovlači postupke te izigrava vjerovnike, omogućuje time da se stvara nepovjerenje u pravni sustave R. Hrvatske.

7. Dakle, navedeni Arbitražni pravorijek, kojim je utvrđeno postojanje tražbine vjerovnika prema dužniku, pravomoćan je i konačan, potvrđen odlukama viših sudova.

Međutim, pobijanim rješenjem upućen je vjerovnik na pokretanje parnice radi „utvrđenja osporene tražbine“, iako je tražbina već prethodno utvrđena arbitražnim pravorijekom i potvrđena odlukama viših sudova!

Obzirom da je postojanje tražbine vjerovnik prema dužniku već utvrđena i višestruko potvrđena od strane viših sudova, pobijano rješenje nije zakonito.

8. Posebno se napominje kako je u Tablici prijavljenih tražbina u predstečajnom postupku objavljenoj na mrežnim stranicama 20. lipnja 2025. godine, tražbina vjerovnika naznačena pod brojem 394, te je uz tražbinu naznačeno: „**Iznos tražbine naveden u prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka 6.888.987,98 EUR**“

Dokaz: Tablica prijavljenih tražbina u predstečajnom postupku (**prilog 4**)

Člankom 4. Stečajnog zakona, propisano je kako se predstečajni postupak može otvoriti ako sud utvrdi postojanje prijeteće nesposobnosti za plaćanje.

U prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka dužnik je naveo kako je kod dužnika nastupila prijeteća nesposobnost za plaćanje.

U dokaz navedenom, dužnik je uz prijedlog dostavio Popis obveza unesenih u poslovne knjige u kojima je evidentirana tražbina vjerovnika u iznosu od 6.888.987,98 EUR.

Dokaz: uvid u prijedlog za otvaranje predstečajnog postupka

Popis obveza unesenih u poslovne knjige kako je priloženo prijedlogu za otvaranje predstečajnog postupka (**prilog 5**)

Dakle, dužnik je evidencijom tražbine dužnika u svojim poslovnim knjigama priznao i potvrdio postojanje tražbine vjerovnika kao i pravomoćnosti i ovršnost Arbitražnog pravorijeka, te istu tražbinu naveo kao razlog za otvaranje predstečajnog postupka, da bi u predstečajnom postupku osporio tu istu (priznatu) tražbinu.

Slijedom navedenog, jasno je kako je upućivanje vjerovnika na parnicu radi „utvrđivanja osporene tražbine,, (koja zapravo nije niti sporna samom dužniku) potpuno promašeno, nezakonito i neosnovano u cijelosti.

Ovakvo postupanje dužnika je još jedan primjer nezakonitog postupanja i nedostataka poštovanja prema sudu i vjerovnicima, te dodatni pokušaj izbjegavanja obveza i izigravanja svih sudionika postupka. Dakle, radi se o očitoj zlouporabi prava, što je prvostupanjski Sud dužan spriječiti.

Imajući u vidu kako je upravo vjerovnikova tražbina evidentirana u poslovnim knjigama kako obveza dužnika, jasno je kako je i sam dužnik svjestan činjenice da je Arbitražni pravorijek pravomoćan i ovršan, a vjerovnikova tražbina utvrđena navedenom odlukom.

Slijedom navedenog, u pobijanom Rješenju prvostupanjski Sud nije utvrdio činjenično stanje, odnosno isto je nepotpuno utvrdio, te je na pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje pogrešno primijenio materijalno pravo i pri tom počinio bitne povrede odredaba Stečajnog zakona i Zakona o parničnom postupku.

9. Nadalje, pobijanim rješenjem određeno je „Vjerovnici osporenih tražbina upućuju se na parnicu protiv dužnika radi utvrđivanja osporene tražbine odnosno na nastavak već pokrenute parnice ukoliko je ista o toj tražbini u tijeku, u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o potvrdi predstečajnog sporazuma odnosno u roku od 8 dana od pravomoćnosti rješenja o obustavi predstečajnog postupka.“

U konkretnom slučaju vjerovnik je pokrenuo postupak priznanja i ovrhe Arbitražnog pravorijeka. Trgovački sud u Zagrebu je razdvojio predmetne postupke te će se o ovršnom postupku raspravljati tek kada odluka o priznanju Arbitražnog pravorijeka postane pravomoćna.

Postupak priznanja Arbitražnog pravorijeka je izvanparnični postupak.

Obzirom na uputu u pobijanom rješenju, vjerovnik bi morao pokrenuti parnični postupak radi „utvrđivanja osporene tražbine“, dakle pokrenuti „novi“ postupak.

Stečajni zakon ne propisuje posebno rokove za pokretanje „novih“ parnica radi „utvrđivanja osporenih tražbina“, slijedom čega je potrebno na odgovarajući način primijeniti rokove iz stečajnog postupka. Naime, odredbom članka 268. Stečajnog zakona propisan je rok od „osam dana od dana pravomoćnosti rješenja o upućivanju u parnice, odnosno primitka drugostupanjske odluke“ za pokretanje i vođenje parnice.

Nadalje, odredbom članka 64. Stečajnog zakona pripisano je kako će Sud će rješenjem obustaviti otvoreni predstečajni postupak:

1. ako utvrdi da ne postoji predstečajni razlog
2. ako dužnik u tijeku predstečajnoga postupka postupa protivno odredbama članka 67. ovoga Zakona
3. ako dužnik u tijeku predstečajnoga postupka više od 30 dana kasni s isplatom plaće koja radniku pripada prema ugovoru o radu, pravilniku o radu, kolektivnom ugovoru ili posebnom propisu odnosno prema drugom aktu kojim se uređuju obveze poslodavca prema radniku dospjelim nakon otvaranja predstečajnoga postupka ili ako u tom roku ne uplati doprinose i poreze prema plaći, računajući od dana kada je radniku bio dužan isplatiti plaću
4. ako dužnik ispuni sve obveze prema vjerovnicima do ročišta za glasovanje
5. ako Hrvatska narodna banka ne izda prethodnu suglasnost za pretvaranje tražbine kreditne institucije u temeljni kapital dužnika
6. ako utvrdi da vjerovnici neće prihvatiti plan restrukturiranja
7. u drugim slučajevima propisanim ovim Zakonom.

Imajući u vidu razloge zbog kojih će Sud obustaviti predstečajni postupak ukazuje se kako u navedenim slučajevima više niti ne postoje razlozi za vođenje parnice jer ne bi imalo svrhu pokretati postupak nakon što je predstečajni postupak obustavljen.

Slijedom svega navedenog, jasno je i u tom dijelu pobijanog Rješenja prvostupanjski Sud nije pravilno primijenio materijalno pravo slijedom čega je pobijana odluka nezakonita.

10. Zaključno, vjerovnik ističe da je predmetni sporni odnos riješen, odnosno tražbina između vjerovnika i dužnika utvrđena je Arbitražnim pravorijekom, u arbitraži koju su stranke (dužnik i vjerovnik) ugovorile za rješavanje međusobnog spora.

Odredbom čl. 42, st. 1 Zakona o arbitraži (NN br. 88/01), propisano je da ako su stranke za rješavanje određenog spora ugovorile arbitražu, sud kojem je tužba podnesena, na tuženikov prigovor, oglasit će se nenadležnim, ukinuti provedene radnje i odbaciti tužbu. Takav prigovor tuženik može staviti pred sud najkasnije na pripremnom ročištu, odnosno na

glavnoj raspravi prilikom upuštanja u raspravljanje o glavnoj stvari, sve dok ne završi svoj odgovor na tužbu, sukladno odredbi čl. 42, st. 2 Zakona o arbitraži.

Obzirom da su stranke za rješavanje predmetnog spora ugovorile arbitražu, koja je dovršena arbitražnim pravorijekom, ne postoji nikakav valjan osnov za vođenje postupka pred sudom, koji bi ponovno odlučivao u sporu koji je riješen arbitražom.

Vođenje takvog postupak bilo bi protivno zakonu, budući se radi o stvari koja je već pravomoćno presuđena arbitražnim pravorijekom.

Stoga je i upućivanje vjerovnika u parnicu radi utvrđivanja tražbine koja je već utvrđena arbitražnim pravorijekom u sporu koji je riješene arbitražom također nezakonito i protivno osnovnim načelima prava, slijedom čega je pobijano Rješenje nezakonito.

11. Slijedom svega navedenog, vjerovnik predlaže da Visoki trgovački sud Republike Hrvatske prihvati ovu žalbu, preinači pobijano rješenje na način da utvrdi da je tražbina utvrđena u iznosu kako je prijavljena, a podredno da ukine pobijano rješenje te vrati predmet prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

U Zagrebu, 7. studenog 2025.

Predstečajni vjerovnik, p.p.